

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Scurtu Inga în numele inculpatului Novac Eduard, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești din 11 august 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Novac Eduard Nicolae, născut la 22 noiembrie 1975, originar și domiciliat în r-nul Hîncești, s. Dubovca.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 17.07.2015 – 11.08.2015 (prima instanță);
2. 22.09.2015 – 16.10.2015 (instanța de apel);
3. 27.01.2016 – 20.04.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 11 august 2015, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Novac Eduard a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită în conformitatea cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform prevederilor art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, a fost adăugată parțial pedeapsa cu închisoarea de 3 ani 2 luni, neexecutată, stabilită prin sentința Judecătoriei Hîncești din 04 aprilie 2014, prin care a fost recunoscut vinovat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal și condamnat la 3 ani 4 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis și cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani 5 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Novac Eduard la data de 26.06.2015, ora 23.10, în satul Bozieni, r-nul Hîncești, fără a deține permis de conducere corespunzător categoriei „B”, a condus automobilul de model „Volkswagen Caddy” cu numărul de înmatriculare HN AT 290 și fiind testat cu alcooltestul „Drager”, s-a stabilit concentrația de alcool în aerul expirat de 1,10 mg/l, stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei și se atestă ca stare de ebrietate cu grad avansat.

Ațiunile inculpatului Novac Eduard au fost încadrate de prima instanță în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere.

În ședința de judecată inculpatul Novac Eduard a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și nu solicită administrarea de probe noi, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Novac Eduard, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau amendă, iar pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Hîncești din 04 aprilie 2014 să se execute de sine stătător, invocând că:

- pedeapsa penală aplicată inculpatului este una prea aspră;
- a comis o infracțiune ușoară, a recunoscut integral vina, se căiește mult de cele comise și a promis instanței de fond că în viitor nu va mai încălca prevederile legii Republicii Moldova;

- se caracterizează pozitiv la locul de trai și lucrează zilnic să-și câștige bani pentru existență. Inculpatul nu prezintă un pericol social pentru consăteni, îi ajută după posibilitate;

- potrivit prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal, instanța are dreptul să anuleze sau să mențină condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unei infracțiuni intenționate mai puțin grave. Inculpatul a comis o infracțiune intenționată ușoară, din acest motiv solicită ca în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, să-i fie numită o pedeapsă de altă categorie și să fie dispusă executarea de sine stătătoare a ei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2015, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului Novac Eduard declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 11 august 2015, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Sentința primei instanțe a fost contestată numai în partea stabilirii pedepsei penale, iar ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Inculpatul Novac Eduard, fiind audiat în cadrul ședinței instanței de fond vina a recunoscut-o pe deplin și a declarat că la data de 26 iunie 2015, unui mahalagiu i s-a îmbolnăvit vaca și l-a rugat să meargă cu el să-l ajute. Deplasându-se prin satul Bozieni a fost oprit de colaboratorii poliției rutiere, iar în urma controlului s-a constatat că a servit băuturi alcoolice.

Vinovăția inculpatului Novac Eduard în comiterea infracțiunii imputate se mai confirmă prin probele administrate la urmărirea penală, cercetate în instanța de fond, verificate în instanța de apel, care sunt pertinente, concludente, utile, veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile martorului Stratulat Veaceslav (f.d. 15);
- declarațiile martorului Coroi Andrian (f.d. 16);
- rezultatul alcooltestului „Drager 8510 RO”, potrivit căruia la data de 26.06.2015, ora 23.28, la Novac Eduard, a/n 22.11.1975, s-a depistat 1,10 mg/l alcool în aerul expirat (f.d. 6);
- procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate din 26.06.2015, în privința lui Novac Eduard (f.d. 9);
- raportul agentului constator cu privire la înregistrarea și evidența sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni din 26.06.2015 (f.d. 7);
- procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 26.06.2015, în privința lui Novac Eduard (f.d. 8);
- copia permisului de conducere eliberat de Republica Italia pe numele lui Novac Eduard, expirat la data de 27.04.2015 (f.d. 12-14);
- procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 30.06.2015, în privința lui Novac Eduard (f.d. 5).

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, că este ușoară, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, nu este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv la locul de trai,

la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, de circumstanțele cauzei - de lipsa circumstanțelor agravante, prezența circumstanței atenuante de căință sinceră precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, însă prima instanță greșit a reținut ca circumstanță atenunată și recunoașterea vinovăției de către inculpat, or, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

La fel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a ținut cont că inculpatul Novac Eduard anterior a mai fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni din intenție, nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, nu se află pe calea corijării, a săvârșit o nouă infracțiune aflându-se în perioada de probațiune stabilită prin sentința judecătoreiei Hîncești din 04 aprilie 2014 și că soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Novac Eduard, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare cu executare ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul lui în locurile publice și siguranța traficului rutier.

Astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță corect și întemeiat a aplicat prevederile art. 85 Cod penal, prin care a stabilit pedeapsa penală definitivă în cazul unui cumul de sentințe.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Scurtu Inga în numele inculpatului Novac Eduard, fără a indica nici un temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a sentinței Judecătoreiei Hîncești din 11 august 2015 și a Deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2015, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie aplicate în privința inculpatului prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal, invocînd că:

- ambele instanțe ierarhic inferioare nu au luat în considerație motivele invocate de partea apărării, respingîndu-le ca nefondate și apreciindu-le critic;

- pedeapsa aplicată inculpatului Novac Eduard este prea aspră, nefiind luat în considerare faptul că acesta a comis o infracțiune ușoară, a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise și a promis instanței că nu va mai încălca prevederile legilor Republicii Moldova, se caracterizează pozitiv la locul de trai, inculpatul nu prezintă un pericol social pentru societate;

- în privința inculpatului erau aplicabile prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal, deoarece a comis o infracțiune ușoară, motiv din care a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă de altă categorie și să fie dispusă executarea de sine stătătoare a acesteia;

- atît prima instanță cît și instanța de apel, au aplicat pedeapsa cu închisoarea, fără a motiva hotărârile lor cu privire la asprimea pedepsei, cu toate că infracțiunea

dată este una ușoară, iar inculpatul a solicitat aplicarea prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal, iar instanța de apel nici nu s-a expus cu privire aceste cerințe înaintate de inculpatul Novac Eduard.

7. La recursul ordinar declarat de avocatul Scurtu Inga în numele inculpatului Novac Eugeniu, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Crijanovschi Serghei, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, din motiv că motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală. Pedepsa stabilită este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante stipulate în art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78, 85 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală.

În asemenea circumstanțe lipsesc temeiuri de casare și se constată inadmisibilitatea recursului, acesta fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului declarat de recurent, acesta invocă temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, și anume că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

8.1. Cu referire la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe*

care se întemeiază soluția” și a motivului din recurs, care cade sub incidența acestui temei, „ambele instanțe ierarhic inferioare nu au luat în considerație motivele invocate de partea apărării, respingându-le ca nefondate și apreciindu-le critic” Colegiul penal atestă că este unul declarativ, deoarece recurentul nu a indicat anume asupra căror motive invocate de partea apărării, prima instanță prin sentință, iar instanța de apel prin decizie nu s-au pronunțat, or din conținutul apelului (f.d. 74), rezultă că sentința primei instanțe a fost atacată doar în partea stabilirii pedepsei nu și în partea vinovăției persoanei, iar la rîndul său instanța de apel în decizia sa (f.d.90-94), s-a expus argumentat asupra circumstanțelor invocate de recurent în partea stabilirii pedepsei, iar temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor argumente nu se identifică de instanța de recurs, ambele instanțe ierarhic inferioare adoptînd hotărîri legale și întemeiate.

În aceeași ordine de idei, în privința motivului invocat de recurent precum că *„atît prima instanță cît și instanța de apel, au aplicat pedeapsa cu închisoarea, fără a motiva hotărîrile lor cu privire la asprimea pedepsei, cu toate că infracțiunea dată este una ușoară, iar inculpatul a solicitat aplicarea prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal, iar instanța de apel nici nu s-a expus cu privire aceste cerințe înaintate de inculpatul Novac Eduard”*, Colegiul penal reține că acesta constituie opinia subiectivă a recurentului, or ambele instanțe ierarhic inferioare au ținut cont de prevederile art. 75, 76, 77, 90 Cod penal și și-au motivat corect soluția cu privire la asprimea pedepsei aplicate inculpatului, în dependență de circumstanțele cauzei, iar instanța de apel s-a expus în decizie (f.d.93-94), asupra cerințelor apelantului cu privire la aplicarea prevederilor art. 90 alin. (11), corect respingîndu-le ca neîntemeiate, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește.

8.2. Cu referire la motivul invocat de recurent, precum că *„pedeapsa aplicată inculpatului Novac Eduard este prea aspră, nefiind luat în considerare faptul că acesta a comis o infracțiune ușoară, a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise și a promis instanței că nu va mai încălca prevederile legilor Republicii Moldova, se caracterizează pozitiv la locul de trai, inculpatul nu prezintă un pericol social pentru societate”*, care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că este neîntemeiat, din moment ce atît prima instanță în sentință (f.d.71-72) cît și instanța de apel în decizie (f.d.90) menținînd soluția instanței de fond, au luat în considerație toate circumstanțele cauzei și cele ce țin de personalitatea inculpatului, inclusiv și cele invocate de recurent, conformîndu-se prevederilor legale cu privire la individualizarea pedepsei au aplicat o pedeapsă echitabilă la minimul pedepsei prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu respectarea reducerii limitelor pedepsei cu o treime conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

La fel, ce ține de motivul invocat de recurent, precum că *„în privința inculpatului erau aplicabile prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal, deoarece a comis o infracțiune ușoară, motiv din care a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă de*

altă categorie și să fie dispusă executarea de sine stătătoare a acesteia”, Colegiul penal statuează că nu poate fi acceptat, deoarece aplicarea prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal, constituie dreptul discreționar a instanței de a anula sau a menține suspendarea condiționată a executării pedepsei în funcție de circumstanțele cauzei penale, dacă aceasta constată că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită după săvârșirea unei infracțiuni din imprudență sau a unei infracțiuni intenționate mai puțin grave, instanța poate (dar nu este obligată) dispune menținerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate vinovatului pentru o infracțiune săvârșită anterior. Astfel, prima instanță și instanța de apel, corect au ținut cont de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni cu intenție, prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, în baza căreia prin sentința Judecătorei Hîncești din 04 aprilie 2014 (f.d.35-36) i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, conform art. 90 Cod penal, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani. Însă inculpatul Novac Eduard nu a îndreptățit încrederea acordată, nu s-a corijat și a săvârșit o nouă infracțiune intenționată în decursul termenului de probațiune, fapt care denotă că acesta nu a conștientizat gravitatea acțiunilor sale și anularea suspendării condiționate a executării pedepsei a fost dispusă de ambele instanțe ierarhic inferioare corect, și echitabil, doar așa fiind posibilă realizarea scopului pedepsei penale, care potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) Cod penal, este de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

8.3. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluțiile adoptate de către ambele instanțe ierarhic inferioare sunt legale și întemeiate, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Scurtu Inga în numele inculpatului Novac Eduard, împotriva sentinței Judecătorei Hîncești din 11 august 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2015, în cauza penală privind-l pe **Novac Eduard Nicolae**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **19 mai 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin